

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13C/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815200624
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815200624.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v právnej veci žalobcu: Quantum Credit a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980, právne zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745 proti žalovanej: R. H., W.. XX.XX.XXXX, F. N. XX/XX, XXX XX T. o zaplatenie 264,17 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 20,62 eur a 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 11,27 eur od 26.01.2012 do zaplatenia a zo sumy 9,35 eur od 26.02.2012 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Čo do zvyšku žalobu z a m i e t a.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 264,17 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 11,27 eur od 26.01.2012 do zaplatenia, 9% p.a. zo sumy 48,95 eur od 26.02.2012 do zaplatenia, 8,75% p.a. zo sumy 203,95 eur od 26.12.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom a.s., uzavrela so žalovanou podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov dňa 03.11.2011 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb, program Podľa seba 1 NAJ a Dodatok k zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytovanie zľavy na využívanie služby a zariadenie/mobilný telefón NOKIA C2-01 v lehote viazanosti 24 mesiacov. Slovak Telekom poskytoval plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že žalovaná faktúry do dnešného dňa uhradila iba čiastočne a to vo výške 45 eur. Vzhľadom na to, že si žalovaná svoj zmluvný záväzok nespĺnila, porušila zmluvnú povinnosť, z čoho jej následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vystavené boli tieto faktúry: faktúra č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 25.01.2012, ktorá znie na sumu 35,56 eur- postúpená vo výške 11,27 eur, č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 25.02.2012, ktorá znie na sumu 48,95 eur, č. XXXXXXXXXXXX splatná dňa 25.12.2012, ktorá znie na sumu 248,95 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a žalobca uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom žalobcu. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekomu k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči žalovanej. Podnik svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry. Keďže žalovaná zmluvu na program služieb Podľa seba 1 NAJporušila tým, že faktúry nezaplatila, resp. nedobýjala si zmluvne dohodnutý kredit, v dôsledku čoho bola deaktivovaná, vznikol mu na základe toho nároku fakturovať zmluvnú pokutu. Okrem toho si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

Žalovaná uviedla, že rozhodnutie ponecháva na súde.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o pripojení, dodatkom k zmluve o pripojení, oznámením o postúpení pohľadávky, faktúrami, výpoveďou žalovanej a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalovaná uviedla, že s právnym predchodcom žalobcu uzatvorila zmluvu a spočiatku aj riadne všetko platila, no potom mal jej manžel vážne zdravotné problémy a prestala splácať nielen tento záväzok, ale aj iné záväzky. V súčasnosti už má väčšinu záväzkov vysporiadaných. Jej terajší príjem predstavuje sumu 350 eur, pričom časť z tohto príjmu predstavuje sirotský dôchodok, ktorý poberá na deti. V ďalšom uviedla, že zabezpečuje starostlivosť štyrom maloletým deťom s tým, že spláca aj záväzky voči Prvej stavebnej sporiteľni a voči spoločnosti Pohotovosť, ďalej platí za elektrinu 40 eur mesačne a na bývanie ešte nájom 33 eur. Požiadala o možnosť úhrady dlžnej sumy v splátkach, ktoré by bola schopná platiť po 20 eur mesačne

Zo zmluvy o pripojení zo dňa 03.11.2011 uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu ako podnikom a žalovanou ako účastníkom, fyzickou osobou nepodnikateľom podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov vyplýva, že predmetom zmluvy bol program služieb Podľa seba 1 NAJ.

Žalovaná vyhlásila, že sa zoznámila so Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a.s. s osobitnými podmienkami služieb, ak ich podnik vydal pre služby, ktoré požaduje aktívovať a Cenníkom služieb spoločnosti Slovak Telekom a.s., ktoré sa ako neoddeliteľné súčasti tejto zmluvy zaviazala dodržiavať. Svojim podpisom potvrdila prevzatie Všeobecných podmienok, osobitných podmienok, Cenníka a vyššie špecifikovanej SIM karty.

Podľa bodu 1 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 03.11.2011 jeho predmetom bola aktivácia programu služieb uvedeného v tabuľke č. 1 dodatku (písm. a) dodatku), záväzok účastníka riadne a včas platiť cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami, platným cenníkom a týmto dodatkom (písm. b) dodatku), záväzok podniku zabezpečiť predaj zľavneného mobilného telefónu (písm. c) dodatku), záväzok podniku voči účastníkovi, ktorý si v súvislosti s týmto dodatkom aktivoval program služieb Podľa seba 1 NAJ, v spojení s prevzatím záväzku viazanosti aspoň na 24 mesiacov, a ktorý využil ponuku podniku na kúpu zľavneného MT, poskytovať vo vzťahu k SIM karte ako bonus jeden balíček navyše, ktoré typ je uvedený v tabuľke č. 2 dodatku (písm. d) dodatku).

Účastník sa zaväzuje, že po dobu 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by Podniku vzniklo právo zrušiť Zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať Zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany Účastníka; za žiadosť o vypojenie SIM karty z prevádzky sa pritom považuje najmä výpoveď Zmluvy o pripojení zo strany Účastníka, žiadosť o jej vypojenie v prípade straty alebo krádeže SIM karty, ako aj odstúpenie Účastníka od Zmluvy o pripojení z iného dôvodu, než je porušenie povinnosti na strane Podniku (bod 2. Dodatku).

Podľa bodu 4 Dodatku v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Z tabuľky č. 1 dodatku súd zistil, že dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanej faktúru č. XXXXXXXXXX zo dňa 08.01. 2012 s dátumom splatnosti 25.01.2012 na sumu 35,56 eur, č. XXXXXXXXXX zo dňa 08.02. 2012 s dátumom splatnosti 25.02.2012 na sumu 48,95 eur, č. XXXXXXXXXX zo dňa 08.12. 2012 s dátumom splatnosti 25.12.2012 na sumu 248,95 eur predstavujúcu zmluvnú pokutu.

Oznámením o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 29.11.2013 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil postúpenie pohľadávky vo výške 309,17 eur s príslušenstvom na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.11.2013.

Podľa § 43 ods. 1, písm. a) a d) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu a právo dočasne prerušiť alebo obmedziť poskytovanie verejnej služby z dôvodu nezaplatenia splatnej sumy za verejnú službu v lehote upravenej v zmluve o poskytovaní verejných služieb, a to až do jej zaplatenia alebo do zániku zmluvy o poskytovaní verejných služieb; dočasne prerušiť poskytovanie verejnej služby možno iba po predchádzajúcom náležitom upozornení a uplynutí primeranej lehoty určenej na zaplatenie.

Podľa § 43 ods. 2, písm. a) zákona NR SR č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy a dodatku, podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pripojení, na základe ktorej boli žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami, pričom žalovaná suma za tieto služby neuhradila, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 20,62 eur, mimo sumy za iné poplatky a služby a zmluvnú pokutu, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm a to z faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo sumy 11,27 eur a faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo sumy 9,35 eur dňom nasledujúcim po splatnosti tej ktorej faktúry.

Žalobca si vo faktúre č. XXXXXXXXXXXX uplatnil aj poplatok za iné poplatky a služby vo výške 33 eur bez DPH, pričom táto suma s DPH predstavuje sumu 39,60 eur.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti predmetného nároku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, keďže nepredložil súdu cenník. Súd ešte poznamenáva, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť, tak ako mu vyplýva z ust. § 79 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré ukladá navrhovateľovi povinnosť pripojiť k návrhu listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny, pričom súd následne s predvolaním na pojednávanie súčasne doručil žalobcovi aj poučenie o jeho procesných právach a povinnostiach, obsahujúce okrem iného aj poučenie o tom, že je povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom všetky dôkazy musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr, súd neprihliada a na predloženie predmetných listinných dôkazov bol vyzývaný aj na predvolaní a to na predloženie Všeobecných obchodných podmienok, cenníka a špecifikáciu sumy 33 eur predstavujúcej iné poplatky a služby, no napriek predmetnému poučeniu a výzve súdu na predloženie, žiadne dôkazy súdu nepredložil, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol.

Posledným nárokom bol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 eur tak ako bola žalovanej vyúčtovaná faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, ktorý nárok žalobca v žalobnom návrhu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce pre ňu z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že nezaplatila za vyúčtované faktúry, čím porušila zmluvnú povinnosť a je povinná zaplatiť zmluvnú pokutu.

Čo sa týka nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o pripojení a dodatku k nej, ktoré ako typové zmluvy sú uzatvárané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých dodatkoch a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty. Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba - nepodnikateľ. Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaná zaviazala, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jej záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovanú zo zmluvy a predmetného dodatku. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti. Dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaná len uskutočnila nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovanú zo zmluvy, všeobecných podmienok a dodatku vyplývajúcich povinností.

V danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo viacerými rozhodnutia súdov a to aj tunajšieho vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku (napr. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 9C/53/2012, 3C/151/2012).

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 264,17 eur bolo žalobcovi priznaných 20,62 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 7,8% a neúspech 92,2%, čo predstavuje úspech žalovanej, ktorej po odpočítaní úspechu žalobcu vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 84,40%, no keďže si žalovaná náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplynuli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.